

Sygn. akt: WA 14/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 sierpnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Buliński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jan Bogdan Rychlicki

SSN Jerzy Steckiewicz

Protokolant : Marcin Szlaga

przy udziale prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej płka Zbigniewa Badelskiego

w sprawie mjra rez. T. T. oskarżonego z art. 231 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na rozprawie w dniu 28 sierpnia 2012 r. apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego od wyroku Wojskowego Sądu Okręgowego z dnia 27 marca 2012 r.,

- 1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;**
- 2. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego w tym od opłaty.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Wojskowego Sądu Okręgowego z dnia 27 marca 2012 r. mjr rez. T. T. został skazany za to, że

„ w okresie od 1.07.2002 r. do 29.12.2003 r. w I., jako kierownik Wojskowej Administracji Koszar w I., będąc funkcjonariuszem publicznym, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla firmy „T. ” s.c., przekształconej następnie w „P. ” s.c - należącej do I. Z., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, poprzez nadużycie uprawnień do dokonywania zamówień na rzecz Jednostki Wojskowej /.../ poprzez niestosowanie zakazu dzielenia zamówienia na części określonego w art. 3 ust. 2 ówczesnie obowiązującej ustawy z dnia 10 czerwca 1994 o *zamówieniach publicznych* (Dz. U. z 2002 r. nr 72 poz. 664 z późn. zm.), bezpodstawnie uczestniczył w procesie dokonywania zakupów stolarki okiennej, drzwi aluminiowych oraz usług związanych z montażem stolarki okiennej, z pominięciem trybów dokonywania zamówień określonych w ustawie o *zamówieniach publicznych*, a ponadto nie dokonywał rozpoznania cen na rynku, w następstwie czego Jednostka Wojskowa dokonała zakupów stolarki okiennej, drzwi aluminiowych oraz usług związanych z montażem stolarki okiennej od firmy „T. ” s.c., a następnie „P.-’ s.c. za łączną kwotę 639.906,68 zł - po cenach znacznie zawyżonych w stosunku do cen rynkowych, w tym:

- na podstawie faktury nr FAS/148/2002 z dnia 2.07.2002 r. zakupiono 10 sztuk okien PCV o wymiarach 1460x1660 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 780 zł,
- na podstawie faktury nr FAS/149/2002 z dnia 3.07.2002 r. zakupiono 8 sztuk okien PCV o wymiarach 1460x1660 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 624,29 zł,
- na podstawie faktury nr FAS/154/2002 z dnia 4.07.2002 r. zakupiono 8 sztuk okien PCV o wymiarach 1460x1660 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 624,29 zł,
- na podstawie faktury nr FAS/163/2002 z dnia 10.07.2002 r. zakupiono 1 okno PCV o wymiarach 900x2000 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 1.116 zł,
- na podstawie faktury nr FAS/210/2002 z dnia 26.08.2002 r. zlecono usługę montażu 4 sztuk okien PCV o wymiarach 1720x2130 i 1470x2320 za cenę, której

wartość była znacznie zawyżona w stosunku obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 10.075,98 zł,

- na podstawie faktury nr FAS/211/2002 z dnia 26.08.2002 r. zlecono usługę montażu 7 sztuk okien PCV o wymiarach 1470x2320,1130x1710,1470x2320 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 10.098,12 zł,

- na podstawie faktury nr FAS/225/20 02 z dnia 4.09.2002 r. zlecono usługę montażu 8 sztuk okien PCV o wymiarach 1280x2100,1300x740,1220x1530 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 8.959,95 zł,

- na podstawie faktury nr FAS/226/20 02 z dnia 4.09.2002 r. zlecono usługę montażu 4 sztuk okien PCV o wymiarach 3420x749, 1138x1639, 1139x1639 oraz drzwi aluminiowych o wymiarach 1280x2130 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 9.600,05 zł,

- na podstawie faktury nr FAS/254/2002 z dnia 24.09.2002 r. zakupiono 1 okno PCV o wymiarach 1535x1050 za cenę, którego wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 1.032,73 zł,

- na podstawie faktury nr FAS/336/2002 z dnia 8.11.2002 r. zlecono usługę związaną z montażem 9 sztuk okien PCV o długości ram 39,14 m, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 10.816,54 zł,

- na podstawie faktury nr FAS/337/2002 z dnia 9.11.2002 r. zlecono usługę montażu 8 sztuk okien PCV o długości ram 29,52 m, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 9.025,85 zł,

- na podstawie faktury nr FAS/338/2002 z dnia 12.11.2002 r. zlecono usługę montażu 6 sztuk okien PCV o wymiarach 845x1100 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 7.847,33 zł,

- na podstawie faktury nr FAS/348/2002 z dnia 14.11.2002 r. zlecono usługę montażu sztuk okien PCV o wymiarach 850x1430,785x570,767x570 za cenę,

- której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 8.865,35 zł,
- na podstawie faktury nr FAS/349/2002 z dnia 14.11.2002 r. zlecono usługę montażu sztuk okien PCV o wymiarach 850x1430, 785x570, 767x570 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 10.251,53 zł,
 - na podstawie faktury nr FAS/350/2002 z dnia 15.11.2002 r. zlecono usługę montażu 11 sztuk okien PCV o wymiarach 850x1430, 785x570 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 11.551,90 zł,
 - na podstawie faktury nr FAS/351/2002 z dnia 15.11.2002 r. zlecono usługę montażu 11 sztuk okien PCV o wymiarach 845x1430,785x570 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 11.507,49 zł,
 - na podstawie faktury nr FAS/2/2003 z dnia 13.01.2003 r. zakupiono 1 sztukę drzwi dwuskrzydłowych aluminiowych za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 6.135,98 zł,
 - na podstawie faktury nr FAS/6/2003 z dnia 20.01.2003 r. zlecono usługę montażu 219 mb stolarki okiennej za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 2.371,77zł,
 - na podstawie faktury nr FAS/7/2003 z dnia 22.01.2003 r. zakupiono 1 sztukę drzwi aluminiowych o wymiarach 900x2400 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 5.379,32 zł,
 - na podstawie faktury nr FAS/13/2003 z dnia 28.01.2003 r. zakupiono 1 sztukę drzwi dwuskrzydłowych aluminiowych o wymiarach 1460x2070 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych na o kwotę nie mniejszą niż 6.704,23 zł,
 - na podstawie faktury nr FAS/15/2003 z dnia 29.01.2003 r. zakupiono 1 sztukę drzwi dwuskrzydłowych aluminiowych za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 7.261,09 zł,

- na podstawie faktury nr FAS/16/2003 z dnia 30.01.2003 r. zakupiono 1 sztukę drzwi jednoskrzydłowych aluminiowych o wymiarach 1040x2100 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych na o kwotę nie mniejszą niż 2.408,28 zł,
- na podstawie faktury nr FAS/18/2003 z dnia 31.01.2003 r. zakupiono 1 sztukę drzwi jednoskrzydłowych aluminiowych o wymiarach 1040x2100 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 2.463,07zł,
- na podstawie faktury nr FAS/19/2003 z dnia 31.01.2003 r. zakupiono usługę montażu 160 mb stolarki okiennej za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 1.732,26 zł,
- na podstawie faktury nr FAS/31/2003 z dnia 10.02.2003 r. zakupiono 2 sztuki drzwi aluminiowych o wymiarach 1040x2100 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 3.501,07 zł,
- na podstawie faktury nr FAS/32/2003 z dnia 13.02.2003 r. zakupiono 1 sztukę drzwi aluminiowych zewnętrznych za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 1.740,54 zł,
- na podstawie faktury nr FAS/32/2003 z dnia 13.02.2003 r. zakupiono 2 sztuki drzwi aluminiowych zewnętrznych za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 1.350,00 zł,
- na podstawie faktury nr FAS/33/2003 z dnia 15.02.2003 r. zakupiono 2 sztuki drzwi zewnętrznych o wymiarach 1040x2100 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 3.393,58 zł, na podstawie faktury nr FAS/78/2003 z dnia 25.03.2003 r. zakupiono 8 sztuk okien PCV o wymiarach 1690x1400 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 1.787,54 zł,
- na podstawie faktury nr FAS/109/2003 z dnia 4.04.2003 r. zakupiono 9 sztuk okien PCV o wymiarach 920x1470 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż

5.581,90 zł oraz 1 okno PCV o wymiarach 1060x1200 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 516,64 zł,

- na podstawie faktury nr FAS/153/2003 z dnia 23.04.2003 r. zakupiono 1 sztukę drzwi aluminiowych o wymiarach 3939x2700 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 4.700,04 zł,

- na podstawie faktury nr FAS/154/2003 z dnia 23.04.2003 r. zakupiono 3 sztuki drzwi aluminiowych o wymiarach 940x2050 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 2.609,49 zł,

- na podstawie faktury nr FAS/155/2003 z dnia 24.04.2003 r. zakupiono 1 sztukę drzwi aluminiowych o wymiarach 2420x2730 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 1.600,08 zł,

- na podstawie faktury nr FAS/156/2003 z dnia 24.04.2003 r. zakupiono 1 sztukę drzwi aluminiowych o wymiarach 242x2730 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona tu stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 2.345,08 zł,

- na podstawie faktury nr FAS/165/2003 z dnia 29.04.2003 r. zakupiono 3 sztuki okien PCV o wymiarach 1240x2260 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 2.636,77 zł,

- na podstawie faktury nr FAS/166/2003 z dnia 29.04.2003 r. zakupiono 4 sztuki okien PCV o wymiarach 1050x2100 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 3.101,14 zł,

- na podstawie faktury nr FAS/167/2003 z dnia 30.04.2003 r. zakupiono 1 sztukę drzwi aluminiowych o wymiarach 1700x2910 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 4.437,32 zł,

- na podstawie faktury nr FAS/169/2003 z dnia 30.04.2003 r. zakupiono 7 sztuki okien PCV o wymiarach 1070x1720 za cenę, której wartość była znacznie

zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 5.355,12 zł,

- na podstawie faktury nr FAS/168/2003 z dnia 30.04.2003 r. zakupiono 1 sztukę drzwi aluminiowych o wymiarach 1500x3100 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 4.056,60 zł,

- na podstawie faktury nr FAS/188/2003 z dnia 9.05.2003 r. zakupiono 7 sztuki okien PCV o wymiarach 1100x2050 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 4.296,74 zł,

- na podstawie faktury nr FAS/247/2003 z dnia 28.05.2003 r. zakupiono 2 sztuki okien PCV o wymiarach 1080x2050 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 2.428,76 zł oraz 1 okno PCV o wymiarach 1380x2080 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 629,25 zł oraz 1 okno PCV o wymiarach 1400x900 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 1.201,20 zł,

- na podstawie faktury nr FAS/245/2003 z dnia 28.05.2003 r. zakupiono 6 sztuk okien PCV o wymiarach 1080x2010 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 4.949,40 zł,

- na podstawie faktury nr FAS/457/2003 z dnia 11.08.2003 r. zakupiono 4 sztuki okien PCV o wymiarach 1040x2050 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 4.190,80zł,

- na podstawie faktury nr FAS/458/2003 z dnia 12.08.2003 r. zakupiono 6 sztuk okien PCV o wymiarach 1200x1530 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 1.885,92 zł,

- na podstawie faktury nr FAS/775/2 0 03 z dnia 23.10.2003 r. zakupiono 3 sztuki okien PCV o wymiarach 840x1430, 4 sztuki okien PCV o wymiarach 1400x1400 oraz 5 sztuk okien PCV o wymiarach 1430x1400 za cenę, której wartość była

znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 3.488,65 zł,

- na podstawie faktury nr FAS/776/2003 z dnia 23.10.2003 r. zakupiono 3 sztuki okien PCV o wymiarach 840x1430, 4 sztuki okien PCV o wymiarach 1430x1400 oraz 4 sztuki okien PCV o wymiarach 1400x1400 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 2.993,84 zł,

- na podstawie faktury nr FAS/799/2003 z dnia 28.10.2003 r. zakupiono 3 sztuki okien PCV o wymiarach 1430x1400, 1 okno PCV o wymiarach 1510x2120 oraz 3 sztuki okien PCV o wymiarach 1080x2080 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 2.192,46 zł,

- na podstawie faktury nr FAS/800/2003 z dnia 23.10.2003 r. zakupiono 3 sztuki okien PCV o wymiarach 1430x1400, 2 sztuki okien PCV o wymiarach 1510x2120 oraz 3 sztuki okien PCV o wymiarach 1080x2080 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 4.322,87 zł,

- na podstawie faktury nr FAS/865/2003 z dnia 7.11.2003 r. zakupiono 4 sztuki okien PCV o wymiarach 980x1540 oraz 4 sztuki okien PCV o wymiarach 980x1500 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 7.116,11 zł,

- na podstawie faktury nr FAS/989/2003 z dnia 3.12.2003 r. zakupiono 1 sztukę drzwi aluminiowych o wymiarach 1250x2150 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 6.777 zł,

- na podstawie faktury nr FAS/990/2003 z dnia 4.12.2003 r. zakupiono 1 sztukę drzwi aluminiowych o wymiarach 1650x2870 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 4.658,99 zł,

- na podstawie faktury nr FAS/1051/2003 z dnia 16.12.2003 r. zakupiono 8 sztuk drzwi PCV wewnętrznych o różnych wymiarach za cenę, której wartość była znacznie zawyżona w stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 1.796,43 zł,

- na podstawie faktury nr FAS/1114/2003 z dnia 29.12.2003 r. zakupiono 1 sztukę drzwi aluminiowych o wymiarach 2100x2440 za cenę, której wartość była znacznie zawyżona tu stosunku do obowiązujących wówczas cen rynkowych o kwotę nie mniejszą niż 383,70 zł,

przy czym łączna wartość strat, jakie poniosła Jednostka Wojskowa /.../ wyniosła co najmniej 249.518,35 zł”

tj. za popełnienie przestępstwa określonego w art. 231 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda, przy czym wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na pięcioletni okres próby. Nadto orzeczono środek karny w postaci zakazu zajmowania stanowisk związanych z gospodarowaniem publicznymi środkami finansowym na okres 5 lat oraz zobowiązanie go do naprawienia części szkody spowodowanej przestępstwem, poprzez wpłacenie na rzecz pokrzywdzonego – Jednostki Wojskowej /.../ kwoty 20000 złotych w terminie 3 lat od uprawomocnienia się wyroku.

Apelację od tego wyroku złożył obrońca T. T. zarzucając temuż orzeczeniu naruszenie prawa procesowego, które miało wpływ na treść orzeczenia:

„- art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. i art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez ustalenie z przekroczeniem swobodnej oceny dowodów z jednoczesnym pominięciem dowodów odciążających sprawstwa w zakresie czynu z art. 231 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., w szczególności poprzez dokonanie całkowicie dowolnej oceny treści zgromadzonego materiału dowodowego bez uwzględniania całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej wbrew zasadzie obiektywizmu, z pogwałceniem zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy, a przede wszystkim doświadczenia życiowego, nadto poprzez rozstrzygnięcie nieusuwalnych wątpliwości na niekorzyść oskarżonego, jak również poprzez czynienie ustaleń w oderwaniu od materiału dowodowego,

- art. 5 § 1 k.p.k. poprzez nieuprawnione przerwania ciężaru dowodzenia na oskarżonego,

- art. 424 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. poprzez zaniechanie wskazania jakie fakty Sąd uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych, a nadto nieuwzględnieniu szeregu okoliczności występujących w sprawie, które go okoliczności w uzasadnieniu wyroku Sąd ominął analizy materiału dowodowego mającego

potwierdzać okoliczności faktyczne przedmiotowej sprawy, co w konsekwencji uniemożliwia dokonanie analizy przedstawionego toku rozumowania Sądu i jego zgodności z zebrany materiał dowodowy”.

W oparciu o to skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Wojskowemu Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania w oparciu o treść przepisu art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.

Na rozprawie odwoławczej mjr rez. T. T. i jego obrońca poparli złożoną apelację a prokurator Naczelnej Prokuratury Wojskowej wniósł o utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Podniesione w apelacji zarzuty sprowadzają się do kwestionowania poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych. Zdaniem obrony sąd pierwszej instancji dokonał te ustalenia z naruszeniem szeregu przepisów prawa procesowego a to art. 4, 5 § 2, art. 7 w zw. z 410, 5 § 1, 424 § 1 pkt 1 i 2.

Bezsporne jest to, że sąd orzekający obszernie na 23 k. uzasadnił swoje orzeczenie.

Zdaniem Sądu Najwyższego wbrew twierdzeniom obrony sąd pierwszej instancji badał i uwzględniał okoliczności przemawiające zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.) a swoje przekonanie o niewiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych oparł na zasadach prawidłowego rozumowania oraz wskazaniach wiedzy i doświadczenia życiowego (art. 7 k.p.k.) z uwzględnieniem całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej (art. 410 k.p.k.). W sprawie nie wystąpiły wątpliwości nie dające się usunąć, a zatem sąd pierwszej instancji nie znajdując się w takiej sytuacji nie mógł takich wątpliwości rozstrzygnąć na niekorzyść oskarżonego. Wreszcie obszerność oraz drobiazgowość uzasadnienia, w którym sąd opisał jakie fakty uznał za udowodnione, jakim dowodom dał wiarę a jakim jej odmówił oraz wskazał podstawę prawną tego orzeczenia nie pozwala na uznanie, iż naruszył on art. 424 k.p.k. W żadnej mierze sąd nie przerzucił ciężaru dowodzenia na oskarżonego. Nie dał jedynie wiary wyjaśnieniom oskarżonego i należycie swoje stanowisko uzasadnił. Obrona przede wszystkim polemizuje z ustaleniami sądu pierwszej instancji, że oskarżony nie dokonywał rozpoznania cen na rynku. W sytuacji gdy w oparciu o

opinię biegłych sąd przyjmuje, że w większości przypadków zakupu okien i drzwi z firm należących do I. Z. zawyżono cenę jednostkową okna lub drzwi o ponad 1000 zł, a zdarzały się faktury z których wynika, że to jednostkowe zawyżenie (za 1 okno lub drzwi) przekraczało pięć, sześć a nawet siedem tysięcy złotych (faktura nr FAS/15/2003) to przyjęcie, że doszło do takich przypadków z powodu niedokonania przez oskarżonych rozpoznania cen na rynku jest korzystne dla oskarżonego, gdyż alternatywą dla takiego ustalenia byłoby przyjęcie, że oskarżony wiedząc, że można kupić drzwi nawet o siedem tysięcy taniej za sztukę doprowadzał do zakupu z wolnej ręki tak drogich drzwi.

Oczywistością jest, że oskarżony jako kierownik Wojskowej Administracji Koszar uzasadniając do dowódcy jednostki wojskowej konieczność zakupu drzwi i okien, określając wysokość potrzebnych mu środków finansowych na zakup tych rzeczy musiał być zorientowany w wysokości cen za te elementy u różnych producentów. Słusznie sąd orzekający nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego o konieczności dokonywania zakupów „na raty” ze względu na okoliczności związane z finansowaniem jednostki wojskowej. Faktem jest, że budżet jednostki był w 2002 r. zmieniany 5 krotnie a w 2003 r. 9 krotnie. Jednakże zmiany te polegały na przyznawaniu jednostce dodatkowych funduszy na wniosek dowództwa jednostki i w większość takich wniosków dowództwa jednostki zostało uwzględnionych. Zatem przydział nowych środków finansowych nie powinien być dla wnioskujących o nie zaskoczeniem. To już przez złożeniem wniosku wnioskujący wiedział na co ewentualnie przyznane środki przeznaczy. Zauważyć należy też, że przecież mimo tak uzupełnianego budżetu przetargi w jednostce w tym okresie wielokrotnie się odbywały.

Skarżący nie zauważa, że sąd pierwszej instancji na k. 13-17 uzasadnienia wyroku analizuje poczynania oskarżonego i dochodzi, zdaniem Sądu Najwyższego, do słusznego wniosku, iż doprowadził do nieusprawiedliwionych zakupów „z wolnej ręki”. Przekonanie takie sąd orzekający opiera na tym, że zakupy „z wolnej ręki” winny być łączone z odbywającymi się w tym samym czasie postępowaniami przetargowymi a nadto przeciwko takim zakupom „z wolnej ręki” przemawia to, że takie zakupy dokonywane w ciągu miesiąca czasami nawet w ciągu kilku dni – (podkreślenie SN) przekraczały kwotę graniczną dla stosowania tej formy zakupu.

Rację ma obrońca, że kryterium rozgraniczającym odpowiedzialność karną od dyscyplinarnej stanowi wnikliwie oceniony stopień społecznej szkodliwości

czynu. Jednakże autor apelacji ani słowem nie uzasadnił dlaczego w czynie oskarżonego należy doszukiwać się tak małego stopnia społecznej szkodliwości, który doprowadził by do przypisania mu jedynie odpowiedzialności dyscyplinarnej. W dalszej części uzasadnienia apelacji jej autor skupił się jedynie na polemice z ustaleniami sądu orzekającego o popełnieniu przez oskarżonego zarzucanego mu czynu.

W końcowej części apelacji obrona podniosła zarzut obrazy prawa materialnego tj. art. 231 § 2 k.k. Zarzut ten wynika jedynie z uzasadnienia apelacji. W części, w której w apelacji przedstawione są zarzuty obrony wobec przedmiotowego wyroku takiego zarzutu nie podniesiono. Truizmem jest stwierdzenie, że zarzut obrazy prawa materialnego dotyczy jedynie takiego przypadku, że z niekwestionowanego stanu faktycznego wynika, iż sąd przyjął nieprawidłową kwalifikację prawną czynu oskarżonego.

Z ustaleń poczynionych przez sąd pierwszej instancji wynika, że oskarżony doprowadził do dzielenia zleceń w celu uniknięcia postępowań przetargowych, doprowadzał do zakupów z wolnej ręki, jednocześnie oskarżony działał w celu przysporzenia korzyści majątkowej – I. Z. – który uczestnicząc w przetargach organizowanych przez jednostkę musiałby rywalizować z innymi oferentami (np. obniżać ceny) a i tak nie wiadomo czy zostałyby za każdym razem zwycięzcą takich postępowań.

Zdaniem Sądu Najwyższego z tak ustalonego stanu faktycznego przyjętego przez sąd orzekający kwalifikacja czynu oskarżonego nie budzi wątpliwości. Dodać należy i to, że prawidłowe postępowanie oskarżonego uniemożliwiłoby żądanie przez oferenta w przetargu zawyżonych cen, gdyż przez to sam skazywałby się na przegranie przetargu.

Do czynu oskarżonego kwalifikowanego z art. 231 § 2 k.k., art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. nie ma zastosowania, gdyż przedawnienie nie nastąpiło.

Na marginesie zauważyć należy, że w apelacji rozpatrywanej łącznie z jej uzasadnieniem nie podniesiono zarzutu obrazy art. 201 k.p.k. Jedno zdanie na k. 7 apelacji, z którego wynika negatywna ocena pracy biegłych przez skarżącego nie spełnia wymogów art. 433 § 1 k.p.k., że sąd odwoławczy rozpoznaje sprawę w granicach środka odwoławczego, a w zakresie szerszym o tyle, o ile ustawa to przewiduje.

Mając to na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

